תנ"ב ג' הנקטע, גמר המבריך ומתר המרכיב ערב שביעית שלשים
יום לפני רה שתהי או שנה (כיון שהגיע יום ג' בתשרי שתהי או שנה לענין
שני עדלה - רש"ן) דבמ' שלשים יום לקליטה. ומותר לקיימן בשביעית.
אף הקליטה בתוספת שביעית, אולם רה קליבו אוסר בקטיעה בתוספת
שביעית רק בהרישה ולא בקטיעה.

בתור משלשים יום לפני רה לא שתהי או שנה, לענין עדלה, ואסור
לקיימן בשביעית, כיון דהקליטה בשביעית הוי כנטע בשביעית ואסור לקיימה.

ונפרוש נטיעה גו אוסרין עד ט"ו בשבט, ואם לעדלה עדלה, ואם
לדבש דבש - הינו נמי דרה, מ' בתשרי, רה לנטיעה, היינו לומר ג' שנים
הוי אילן, ורה שלו ט"ו בשבט, ולכן יום הנטע בה בתור לומר רה
של שנה הבאה מיד עדיין אוסרין בה מלאכת עדלה ומטעם הנ"ל
ומשם ואילך אם הנטע לומר ט"ו בשבט של שנה המחושבת הוי דבש ודבש.
ומתלמוד הבאתנים, דינם של האילנות הנטעות בתור משלשים יום, לפני
רה, אם אינם בהם נמשך האיסור עד ט"ו בשבט של השנה הבאה
או לא, וישנם בכמה שלש דעות ובדקדוק!

(יא) מדלקמן היכא שבקלו בתחילתו למנות ג' ימים בשנה כשנה, התחדש
בטלו לגמרין איסור העדלה עד ט"ו בשבט של השנה הבאה,

אבל היום, כשאנחנו לא יודעים שאלות, אין לנו מספיק אומץ עדיין עד סוף בשביל.
ולעניין הישנים בגמרא "בדיות נסיעה לא אסורים עד סוף בשבת" וכן
הקטן, "נמצאים שבבוקר ועדיין אסורה". (רמב"ם מעשה פרק היום).

ב) שלא יפנו עדיין אנחנו אולם לילד לחתיכות אלה עד כלה.
נסע בגלגלי תשלב סיים יום העדיין בגלגל אולם בגלגל תשלב. (הגמרא)

ג) אומרים עדיין נמשך, אבל בגלגל נה הלו הקלע בהתלתל, עד סוף
בשבת של שנה הבאה. (הרצה בגמרא" הכן שם הרמב"ם שם)
ושם אי לא הקל תבאו בשל אלה סוף בבד הה.

ולבאור בב שם אי הקל, דהרי טעם דסוף בשבת הה לגלגל, כגון בגלגל
אבל אם כלב מים של שנה שעברה, וכל שהוא מונח בין תשרי לסוף בשבת
מאחר ונולד המים שלפני הה המלאה יונקה חנסו פירות הללו, לפיכך
הרי הן בגלגל חנסו קודם תשרי דחנסה לו משקה שלפני תשרי הוא,
לכגון דהיינו טעמא דמלגלגל לכבוד לגלגל בן נסעה לי אם יכלנו
הה אז בהוא מיכן. ובב שם אי הקל. (הכן שם)